

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-57/23-6

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sutkinja toga suda Eveline Čolović Tomić, predsjednice vijeća, Senke Orlić-Zaninović i Marine Kosović Marković, članica vijeća, te sudske savjetnice Nele Petrović, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Bilić-Erić d.o.o., Sesvete, Ljudevita Posavskog 3, OIB: 68580128211, protiv tuženika Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave Republike Hrvatske, Zagreb, Koturaška 43/IV, OIB: 95857869241, uz sudjelovanje zainteresiranih osoba: Grada Zagreba, Zagreb, Avenija Dubrovnik 15, OIB: 61817894937 i Zajednice ponuditelja Eurolex zaštita d.o.o., Zagreb, Planinska ulica 13A, OIB: 75915065437 i Storm security d.o.o., Kastav, Rubeši 176/B, OIB: 01913192986, radi javne nabave, na sjednici vijeća održanoj 2. lipnja 2023.

p r e s u d i o j e

Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja za poništavanje rješenja Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave Republike Hrvatske, klasa: UP/II-034-02/23-01/30, urbroj: 354-02/1-22-9 od 22. veljače 2023.

Obrazloženje

1. Osporenim rješenjem tuženika odbija se žalba tužitelja (točka 1. izreke), te se odbija njegov zahtjev za naknadu troška pokretanja žalbenog postupka (točka 2. izreke).
2. Tužitelj je izjavio žalbu protiv odluke o odabiru, klasa: 406-05/22-007/37, urbroj: 251-05-01/067-23-71 od 5. siječnja 2023., kojom je naručitelj Grad Zagreb (dalje u tekstu: naručitelj) kao najpovoljniju odabrao ponudu Zajednice ponuditelja Eurolex zaštita d.o.o., Zagreb i Storm security d.o.o., Kastav (dalje u tekstu: odabrani ponuditelj), predmeta nabave: usluge privatne zaštite (grupa 3.).
3. Tužitelj je protiv osporenog rješenja podnio tužbu zbog nepostupanja po pravilima postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja te pogrešne primjene materijalnog prava. U tužbenim razlozima, u bitnom, osvrće se na sadržaj osporenog rješenja u dijelu koji se odnosi na predloženog tehničkog stručnjaka Adnana Alijagića, te se poziva na odredbu Dokumentacije o nabavi (dalje u tekstu: DON), navedenu u točki 4.3.2. Podaci o angažiranim tehničkim stručnjacima ili tehničkim tijelima, u kojoj je naručitelj odredio da gospodarski subjekt mora za izvršenje predmeta nabave angažirati sljedeće tehničke stručnjake - za grupu 3. - minimalno 75 licenciranih zaštitara, minimalno 30 licenciranih čuvara te minimalno 2 ekipe za hitne

intervencije od kojih dvije rade u 24-satnim dežurstvima. Smatra da sposobnost ponuditelja mora postojati u trenutku predaje ponude odnosno predaje ESPD obrasca, dakle, sukladno točki 4.3.2. DON-a, odabran ponuditelj je tražene stručnjake morao imati na raspolaganju u trenutku predaje ponude (ESPD obrasca). Odabran ponuditelj je u ponudi naveo da može angažirati i tehničkog stručnjaka - čuvara Adnana Alijagića, a da bi to mogao, stručnjaci moraju biti licencirani (imati važeće dopuštenje za obavljanje poslova zaštitara ili čuvara) i sa stručnjacima mora imati sklopljen ugovor o radu sukladno članku 10. Zakona o privatnoj zaštiti. Tužitelj je prije podnošenja žalbe, sukladno članku 403. Zakona o javnoj nabavi ("Narodne novine", broj 120/16. i 114/22.-dalje u tekstu: ZJN), pokušao prikupiti dokaze (od MUP-a i HZMO-a) kojima bi dokazao istaknute tvrdnje, međutim, obzirom na primjenu odredaba Opće uredbe o zaštiti osobnih podataka, zatražene podatke nije dobio. Ključni žalbeni navod koji je tužitelj istaknuo, a koji u osporenom rješenju apostrofira i tuženik, jest da Adnan Alijagić nema važeće dopuštenje za obavljanje poslova zaštitara niti čuvara, pri čemu među strankama drži spornim što obuhvaća važeće dopuštenje za obavljanje poslova zaštitara odnosno čuvara. S tim u vezi nastavno citira odredbe članka, 17., 18., 19. i 26. Zakona o privatnoj zaštiti ("Narodne novine", broj 16/20. i 114/22.) kojima je regulirano obavljanje poslova privatne zaštite, a iz kojih proizlazi da fizička osoba - čuvar, da bi imala dopuštenje za obavljanje poslova čuvara, mora imati sklopljen ugovor o radu za poslove čuvara s pravnom osobom koja obavlja djelatnost privatne zaštite, te rješenje za obavljanje poslova čuvara, kao i čuvarsку iskaznicu i važeći liječnički pregled. Od navedena četiri uvjeta, tuženik je prihvatio samo tri, dok prvi uvjet (sklopljen ugovor o radu) nije prihvatio kao obvezan uvjet bez kojeg pravna osoba koja se bavi djelatnošću privatne zaštite ne može angažirati čuvara Adnana Alijagića. Odabran ponuditelj i naručitelj su u žalbenom postupku dokazali da Adnan Alijagić ima rješenje za obavljanje poslova čuvara, čuvarsку iskaznicu i važeći liječnički pregled, međutim, nisu dokazali da jedan od članova Zajednice ponuditelja ima s Adnanom Alijagićem sklopljen ugovor o radu, što je uvjet da bi imenovani mogao obavljati poslove čuvara za Zajednicu ponuditelja. Tužitelj naglašava da je tuženik, obzirom na žalbene navode, odredbe DON-a i dostavljenu dokumentaciju u žalbenom postupku imao mogućnost provjeriti okolnost da li bilo koji član Zajednice ponuditelja ima sklopljen ugovor o radu s Adnanom Alijagićem, ali je to propustio učiniti. Slijedom svega navedenog, tužitelj predlaže ovom Sudu da usvoji tužbu i tužbeni zahtjev te poništiti osporeno rješenje tuženika i naloži naručitelju naknaditi mu trošak vođenja žalbenog i ovog postupka. Ujedno predlaže ovom Sudu donošenje rješenja o privremenoj mjeri, koji prijedlog nastavno detaljnije pojašnjava.

3. Tuženik se, u odgovoru na tužbu, protivi tužbenom zahtjevu iz razloga navedenih u obrazloženju osporenog rješenja. U bitnom, ističe da je tužitelj, sukladno odredbi članka 420. stavka 1. točke 7. i 8. ZJN-a, u žalbi dužan navesti žalbene navode i priložiti dokaze, te je, prema odredbi članka 403. stavka 2. ZJN-a, obvezan dokazati postojanje povrede postupka ili materijalnog prava koje ističe u žalbi, dok je naručitelj, prema stavku 3., obvezan dokazati postojanje činjenica i okolnosti na temelju kojih je donio odluke o pravima, poduzeo radnje ili propustio radnje te proveo postupke koji su predmet žalbenog postupka. U konkretnom slučaju, točkom 4.3.2. DON-a propisano je da gospodarski subjekt mora za izvršenje predmeta nabave, pored ostalog, angažirati minimalno 30 licenciranih čuvara, a kao dokaz sposobnosti dostavlja ispunjeni eESPD obrazac - Dio IV. Kriteriji za odabir gospodarskog subjekta, Odjeljak C: Tehnička i stručna sposobnost: točka 2. Naručitelj će kao ažurirani popratni dokument zatražiti izjavu ponuditelja kojom se potvrđuje angažman tehničkih

stručnjaka/tehničkih tijela iz koje mora biti vidljiv minimalni broj, pored ostalih, čuvara. U žalbenom postupku je utvrđeno da je odabrani ponuditelj, u grupi 3. predmeta nabave, priložio ispunjeni ESPD obrazac kojim je potvrdio postojanje navedene sposobnosti, dok je po pozivu naručitelja za dostavom ažuriranih popratnih dokumenata dostavio traženu Izjavu u kojoj su navedeni podaci o angažiranim tehničkim stručnjacima potrebnim za izvršenje predmeta nabave, odnosno dostavio je popis zaštitara i popis čuvara, s tim da je, pod rednim brojem 11. Popisa čuvara, naveden Adnan Alijagić, broj dopuštenja za obavljanje poslova 511-15-16/5-UP/I-349/1-14 izdano od Policijske uprave vukovarsko-srijemske. U odnosu na nesporну činjenicu da je navedeni stručnjak odabrane Zajednice ponuditelja nominiran kao čuvar, tuženik je uzeo u obzir i dokaz u žalbenom postupku dostavljen od strane naručitelja, odnosno potvrdu MUP-a da stručnjak Adnan Alijagić ima potrebno dopuštenje za obavljanje poslova privatne zaštite - čuvara koje mu nije oduzeto. Ukazuje da tužitelj u žalbenom postupku nije dokazao da navedeni stručnjak posjeduje nevažeće rješenje za obavljanje poslova čuvara niti je, sukladno odredbi članka 403. stavka 2. ZJN-a, dokazao paušalne tvrdnje da imenovani nije zaposlenik jednog od članova Zajednice ponuditelja, radi čega je, temeljem cjelokupnog dokaznog postupka, tuženik utvrđio neosnovanim tužiteljeve tvrdnje. Napominje da tužitelj u žalbenom postupku, a sukladno pravilima o teretu dokaza iz citirane zakonske odredbe, nije dokazao svoje tvrdnje, iako je teret dokazivanja na njemu. Nadalje, a vezano za pravilnu primjenu članka 291. ZJN-a, tuženik ističe da DON-om nije kao dokaz traženo prilagati navedeno ovlaštenje - rješenje niti je traženo od ponuditelja dokazivanje činjenice zaposlenja nominiranih stručnjaka, već je kao jedini dokaz o tom smislu tražena Izjava ponuditelja o raspolaganju traženim stručnjacima. Stoga je, sukladno citiranoj zakonskoj odredbi, naručitelj i pregledao ponudu odabrane Zajednice ponuditelja. Dodaje da obveza tuženika nije u žalbenom postupku samostalno prikupljati dokaze, jer bi to bilo protivno odredbi članka 403. ZJN-a, već je obveza stranaka žalbenog postupka dokazati svoje tvrdnje dostavom prikladnih dokaza, a koje stajalište je potvrdila i sudska praksa na koju se tuženik izrijekom poziva. Na kraju, smatra da nisu ispunjene prepostavke za određivanje privremene mjere te, slijedom svega navedenog, predlaže ovom Sudu odbiti tužbeni zahtjev u cijelosti kao neosnovan.

4. Zainteresirana osoba Grad Zagreb, ovdje naručitelj, u odgovoru na tužbu ostaje kod navoda iznesenih u odgovoru na žalbu od 26. siječnja 2023. te predlaže ovom Sudu odbiti tužbeni zahtjev kao neosnovan. Ujedno se protivi donošenju rješenja o privremenoj mjeri, smatrajući da za isto nisu ispunjeni zakonom propisani uvjeti.

5. Zainteresirana osoba Zajednica ponuditelja, ovdje odabrani ponuditelj, nije dostavio odgovor na tužbu.

6. Odgovori na tužbu tuženika i naručitelja dostavljeni su tužitelju, sukladno članku 6. Zakona o upravnim sporovima ("Narodne novine", broj 20/10., 143/12., 152/14., 29/17. i 110/21.-dalje u tekstu: ZUS), koji se na iste nije posebno očitovao.

7. Tužbeni zahtjev nije osnovan.

8. Odlučujući o zakonitosti osporenog rješenja u granicama tužbenog zahtjeva, ovaj Sud nalazi da je tuženik pravilno postupio kada je odbio tužiteljevu žalbu protiv odluke o odabiru, pri čemu je za svoju odluku naveo argumentirano obrazložene razloge, utemeljene na podacima sveza spisa i pravilnoj primjeni mjerodavnog materijalnog prava.

9. Naime, razmatrajući sadržaj tužiteljeve tužbe te očitovanja tuženika i naručitelja, kao i dokaze priložene svezu spisa, ovaj Sud nalazi da se osporeno rješenje ne može

ocijeniti nezakonitim iz razloga na koje tužitelj upire u tužbi. To stoga jer je tuženik svoju odluku utemeljio na činjenicama koje su u postupku pravilno i u potpunosti utvrđene, nakon čega je, pravilnom primjenom u rješenju navedenih odredaba ZJN-a i DON-a, osnovano zaključio da je odabrani ponuditelj postupio sukladno točki 4.3.2. DON-a, jer je priložio ispunjeni ESPD obrazac i (nakon poziva naručitelja) Izjavu kojom potvrđuje angažman tehničkih stručnjaka/tehničkih tijela potrebnih za izvršenje predmeta nabave, a iz kojih proizlazi da predloženi stručnjak Adnan Alijagić ispunjava uvjete tražene DON-om za izvršavanje poslova čuvara.

10. Takvo utvrđenje tužitelj nije doveo u sumnju ni tužbenim navodima, jer, i po ocjeni ovoga Suda, svoje tvrdnje kojima osporava sposobnost navedenog stručnjaka nije potkrijepio valjanim dokazima, na koju okolnost osnovano upire i tuženik u osporenom rješenju i odgovoru na tužbu, pravilno navodeći da je, sukladno članku 403. stavku 2. ZJN-a, teret dokazivanja u žalbi istaknutih povreda postupka ili materijalnog prava na tužitelju, a ne na tuženiku.

11. Pritom je tuženik dao detaljnu i jasnu analizu razloga kojima se rukovodio zaključujući da žalbeni navodi tužitelja s tim u vezi nisu osnovani, a koje razloge, zbog nepotrebnog ponavljanja, u cijelosti prihvaća i ovaj Sud, jer su utemeljeni na pravilnoj ocjeni dokaza provedenih u postupku te na pravilnom tumačenju relevantnih odredaba primijenjenog materijalnog prava.

12. Ovo osobito imajući u vidu da DON-om nije ni traženo od ponuditelja prilagati dopuštenje za obavljanje poslova čuvara niti dokaz o sklopljenom ugovoru o radu s predloženim stručnjacima. Stoga, i po ocjeni ovoga Suda, iz dokaza koji prileže spisu proizlazi da je odabrani ponuditelj dostavio DON-om tražene isprave, dok je naručitelj u postupku pregleda i ocjene ponuda pribavio rješenje Ministarstva unutarnjih poslova Republike Hrvatske, Policijske uprave vukovarsko-srijemske, da Adnan Alijagić ima potrebno dopuštenje za obavljanje poslova čuvara, a što sve ukazuje na neosnovanosti tužbenih prigovora, utemeljenih isključivo na ničim dokazanim tvrdnjama da predloženi stručnjak Adnan Alijagić nema važeće dopuštenje za obavljanje poslova zaštitara ni čuvara te da nema sklopljen ugovor o radu s odabranim ponuditeljem, a koje tvrdnje, kraj izričite odredbe članka 403. stavka 1. i stavka 2. ZJN-a, nisu od utjecaja na drukčije rješenje ove stvari.

13. K tomu je za dodati da, citirajući u tužbi odredbe Zakona o privatnoj zaštiti kojima je regulirano obavljanje poslova privatne zaštite pa tako, pored ostalog, i sklapanje ugovora o radu, tužitelj u suštini prigovara eventualno nedostatno određenim kriterijima u DON-u s tim u vezi, što, međutim, nije dopušteno, jer je tužitelj žalbu izjavio u odnosu na fazu pregleda, ocjene i odabira ponuda, u kojoj, sukladno članku 406. stavku 2. ZJN-a, više nema pravo osporavati zakonitost odredaba DON-a (kao prethodne faze).

14. Kako je, dakle, osporeno rješenje doneseno u granicama zakonom propisanih ovlasti tuženika, koji je za svoju odluku naveo obrazložene razloge, sukladno članku 425. stavku 3. ZJN-a, a imajući u vidu da tužitelj i u tužbi ponavlja prigovore istaknute u žalbi protiv odluke o odabiru, to ovaj Sud nije našao osnove rješenje tuženika ocijeniti nezakonitim. Ovo tim više što tužitelj pravilnost osporenog rješenja pobija ukazujući na iste činjenice i dokaze na kojima je to rješenje utemeljeno, ali ih drukčije tumači, dajući u stvari svoje viđenje i ocjenu činjeničnog stanja utvrđenog u postupku te svoju interpretaciju primijenjenog materijalnog prava, što nije od utjecaja na rješenje ove stvari.

15. Na kraju, a s obzirom da je ovaj Sud o tužbenom zahtjevu donio meritornu odluku, to nije našao potrebnim odlučivati o prijedlogu tužitelja za izdavanje zatražene privremene mjere.

16. Trebalo je stoga, temeljem odredbe članka 57. stavka 1. ZUS-a, tužbeni zahtjev odbiti kao neosnovan.

U Zagrebu 2. lipnja 2023.

Predsjednica vijeća
Evelina Čolović Tomić

Broj zapisa: **9-30859-a29c2**

Kontrolni broj: **05993-51e10-11b5c**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisani sljedećim certifikatom:
CN=Evelina Čolović Tomić, O=VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku,
Visoki upravni sud Republike Hrvatske potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.